

POSTANOWIENIE

Dnia 23 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Korzeniowski

w sprawie radcy prawnego T. P., po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej na posiedzeniu bez udziału stron 23 stycznia 2025 r. wniosku o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania poniesionych z tytułu ustanowienia w sprawie obrońcy,
na podstawie art. 626 § 1 i § 2 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy z 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych,

postanowił:

zasądzić od Krajowej Izby Radców Prawnych na rzecz obwinionego – r. pr. T. P. kwotę 2.000,00 zł (dwóch tysięcy złotych), w tym 23% VAT, z tytułu kosztów ustanowienia w sprawie obrońcy – adw. K. D.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Najwyższego z 28 marca 2023 r., sygn. akt II ZK 94/22, uchylono orzeczenie Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych z 25 stycznia 2022 r., sygn. akt [...] w zakresie utrzymującym w mocy orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [...] i uchylono orzeczenie Sądu I instancji w tej części, uniewinniając r. pr. T. P. od popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie drugim wniosku o ukaranie.

W pozostałym zakresie Sąd Najwyższy uchylił zaskarżone orzeczenie i przekazał sprawę WSD do ponownego rozpoznania w postępowaniu

odwoławczym. Kosztami postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy obciążył Krajową Izbę Radców Prawnych w Warszawie.

W wyniku ponownego rozpoznania sprawy, WSD orzeczeniem z 29 czerwca 2023 r., uchylił orzeczenie OSD co do punktu I i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania temu sądowi. Następnie, postanowieniem z 20 czerwca 2024 r., sygn. akt [...], OSD umorzył postępowanie w sprawie.

Wnioskiem z 14 grudnia 2024 r. obwiniony r. pr. T. P. wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 2000 zł. Przedstawił fakturę oraz wydruk dokonanego przelewu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie strona wywodząca kasację, która odniosła, co do pkt. 2 wniosku o ukaranie, skutek w postaci uchylenia orzeczeń obu instancji oraz uniewinnienia a w pozostałym zakresie przekazania sprawy WSD do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym, wniosowała o zwrot kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 2000 zł. Wniosek ten zasługiwał na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 626 § 2 k.p.k., jeżeli w orzeczeniu wymienionym w § 1 nie zamieszczono rozstrzygnięcia o kosztach, jak również, gdy zachodzi konieczność dodatkowego ustalenia ich wysokości lub rozstrzygnięcia o kosztach postępowania wykonawczego, orzeczenie w tym przedmiocie wydaje odpowiednio sąd pierwszej instancji, sąd odwoławczy, a w zakresie dodatkowego ustalenia wysokości kosztów także referendarz sądowy właściwego sądu.

W niniejszej sprawie zachodziła konieczność rozstrzygnięcia w przedmiocie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Jak stanowi treść art. 632 pkt 2 k.p.k. w razie uniewinnienia oskarżonego lub umorzenia postępowania koszty procesu, a tym samym również uzasadnione wydatki, w tym z tytułu ustanowienia w sprawie jednego obrońcy (art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k.) w sprawach z oskarżenia publicznego ponosi Skarb Państwa, a zwrot ten limitowany jest stawkami określonymi w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości

z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1964 z późn. zm.).

Kierując się zasadą słuszności oraz treścią § 11 ust. 2 pkt 6 i § 15 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, Sąd Najwyższy, oceniając wkład pracy adwokata w przyczynienie się do wyjaśnienia okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy oraz czas i nakład jego pracy, zasądził na rzecz obwinionego r. pr. T. P. od Krajowej Izby Radców Prawnych, zwrot kosztów zastępstwa procesowego przed Sądem Najwyższym w kwocie 2.000 zł.

Z tych motywów, Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

[M. T.]

[a.ł.]